

Giovanni Levi: Nematerialna dediščina

(1939-)

(od Crocejevih(?) nečakov do mikrozdgovine)

- 70.-80.l. ⇒ ŠKANDAL MIKROZKOD. (v italijanski historiografiji): kamen spotike = tradicionalna globalna zgodovina
- po 2.ww → nadaljevanje teorij: Benedictta Croce (30.l. 20.st.)
- o etno-polit. zgod. → osredotočen na nacionalno → razvil v interpreta. nacion. dogajanj
- 60.l. → historiografski diskurz začel osvobajtai bremen vključenosti v politične boje ⇒ odkrivanje novih raziskovalnih področij, proces osvobajanja iz crocejevske(?) tradicije → začeli zblíževati z družboslovjem (do zdaj preiskušali(?))
- ⇒ nekritično, mehansko prevzemanje analovih paradigem → začeli operirati s serijskimi(?) številkami in odvrnili pozornost od vsega individualnega in partikularnega
- C. Ginzburg + C. Pont → začeti razpravo o spoznavnih postopkih med ital. soc.-zgodov. --< navdušiti jih treba za nove interpretacijske kategorije in epistemološka izhodišča; revija Q(G?)UADIERNI STORILCI → v 70.l. izvedla raziskov. premik od države → družbi, od razredov → skupnostim in se osredotočala na social., gosp., in kult. zgod. ⇒ v zač. = MIKROZGODOVINA kot neko nizanje historiografskih „case studies“
- MIKROZGODOVINA = na zač. = razisk. praksa, ki pomenila ob raziskovanju majhnega izseka zgod. realnosti za njene avtorje hkrati razisk. možnosti in primarna sredstva takega postopka
- polemika mikrozdgovinarjev s predstvniki nacionalnopolit. zgod., zagovorniki social. zgo., z analovci ⇒ povprečen posameznik dobil ime, prednik(?), osvetljen s strani histograf., postal protagonist zgodb in zgodovine nižjih razredov
- skuša še vedno odpraviti vtis nepomembnosti, zaradi katere mali človek izpuščen iz zgodovine = pojmovanje novega reda raziskoval. predmeta → na videz linearna operacija pomanjšanega predmeta raziskave, se izkaže za kompleksnejši poseg; zahteva nasprotje in dopolnitev, ki ne more biti drugega kot MAKROZGODOVINA
- redefinirala je občo zgodovinopisje

- že za Braudela je pomenila/sinonim dogodkovne zgodovine ⇒ v ital. historiografiji postala oznaka za ??ovativne težnje soc. in gosp. zgodovine
- jasneje razisovala po 1980 l. z izdanjem zbirke MICROHISTORIA (neha izhajati l.1992)
- zavrača funkc. razlago realnosti
- preusmerja od občega k individualnemu = aplikacija znanosti, ki se opira na INDICE, znamenja, simptome = ???? avtorska določitev konteksta analize
- išče orodja za analizo predmeta
- vprašanje tipologije soc. ???? v mikrozdovini izkazalo za neplodno → opustila tipološki pristop ⇒ FENOMENOLOŠKI ⇒ sproti izumlja sredstva, glede na pojave, katere raziskuje ⇒ bralca avtorji ne prikrajšajo za ovire pri raziskovanju in ga povabijo v zgodovinsko delavnico ⇒ namen: tudi nestrokovnemu bralcu približati proces historiograf. preučevanja
- knjiga = središče je majhna piemontska skupnost (Santena) v svoji vsakdanosti 17.st. → izbrana naključno, namen raziskovanja preiščljjen (na prostorsko omejenem področju) → osvetliti življenje ljudi ⇒ podobno vzpon z dna
- zanimajo neskladja, konflikti → premagovanje teh kot posledice vdora zunanjih soc. in kult. vrednostnih sistemov v ruralno, relativno avtarkično(?) okolje vezi ⇒ razvoj lastnih vrednot, vedenjskih obrazcev, obrambnih mehanizmov ⇒ čas oblikovanja nove(?) absolutistično moderne(?) deželne tvorbe, ki se iz upravno-polit. središča širi na obrobje
- → agrarna družba = negibna, zaostala → vse polno konfliktnih in solidarnostnih vezi → sposobni so zavestnih, racionalno naravnanih lastnih izbir → kljubujejo vojni, lakoti, epidemijam = njihovo ravnanje je plod SELEKTIVNEGA RACION. KOMPROMISA med subjek. zaželenim in družbeno zahtevanim vedenjem → med svobodo in prisilo
- PROZOPOGRAFIJA → spretno prepletanje, razvrščanje podatkov iz katasterskih, notarskih, sodnih... → iz serialnih virov izbira indice ⇒ nove smeri raziskave
- 1.vpr.: vloga Giovan Battista Chiesa → protagonista 1. poglavja ⇒ gl. socialna igra poteka v mreži odnosov med različnimi socialnimi skupinami in zunanji centri oblasti – vodijo jo družinske in sorodstvene fronte s svojimi preživetimi strategijami

- ⇒ pojavlja se strah pred nepredvidljivim, soc. grožnjami ⇒ družinske in sorodstvene strategije → zagotavljajo predvidlivejšo prihodnjost ⇒ zanima ga logika družinskega jedra, njegovo delovanje v vaški skupnosti v kateri se bojujejo sorodstvene fronte za prevlado ⇒ izčrpnjša, bolj dinamična podoba družine STAREGA REŽIMA
- poskuša indentificirati oblike lokalne polit. oblasti → formalne oblike ni, videti pa ni da oblasti ni = NEFORMALNA, strnjena v UGLEDU (nematerial. oblika oblasti) → priznajo na podlagi lastniških vrednostnih sodb ⇒ POLITIČNO OBLAST določa socialna praksa, priznanje; G. B. Chiesa → moral to oblast naslediti od očeta → sprememba soc. pravil in razmer(??) ⇒ ni zagotovljena oblast → spreminjanje REFERENČNEGA OKVIRA
- 1.pog.: G. B. Chiesa: župnik, ukvarja z zdravljenjem, pred sodiščem odvzeta pravica

naturalistično \ ETIOLOGIJA(?) G.B.C. ima formalno podlago zdravljenja v medicini,

personalistična / ki poudarja 1. ?? vzrok

Pomembni 2 področji prebujanja: odnos do zemlje + družinska organizacija

- 2.pog.: močno socialno zaznamovane ženske, otroci, reveži, najbog. sloj → najštevilčnejša skupina z oskrbniki, nato agenti in ??terdenti in množica vaških kmetov

Clives(?) → pridvaja(?) o svetu družbe, ki išče varnost → zavezništvo med družnami, povezava povečini s krvnim sorodstvom po moški liniji

- 5. pog.: materialni tok dobrin, predvsem zemlje, sankcionira(??) družbene odnose, hkrati pa ga ti tokovi obvladajo; velik vpliv družbenih odnosov (sorodst.(?) fronte) na ekonomske transakcije

G. B. Chiesa → spozna vrednost nemat. dediščine in to tudi izkoristi

- škandal in Krozgod(?) (70./80.l. 20.st.) v italijanski historiografiji → nova raziskovalna področja, zblíževanje z družboslovjem, premik od države k družbi(?); od razreda k skupnostim ⇒ na soc. gosp. + kult. zgod ⇒ MIKROZGODOVINA = nizanje historiografije CASE STUDIES = sinonim dogodkovne zgodovine, je aplikacija znanosti, ki se opira na

INDICE (znamenja, simptomi), ima FENOMENOLOŠKI PRISTOP (sproti izumlja orodja raziskave)

- piemontska skupnost SANTENA(?) 1738: naključno izbrana na prostorsko omejenem območju → osvetliti življenje ljud
- PROZOPOGRAFIJA(?): iz serialnih virov izvira ??? → nove smeri raziskave
- Gl. Social. Igra = med različnimi socialnimi skupinami in ??? centri oblasti → to vodijo družinske/sorodstvene fronte s preživetimi strategijami
- ⇒ zagotavljajo predvidljivo prihodnost = VARNOST → zanimiva podoba družine starega režima; oblast = NEFORMALNA strnjena v UGLEDU (nemat. oblika oblasti)

Jacques Le Goff: Za drugačen srednji vek
(čas, delo in kultura na Zahodu – 18.esejev)

1) čas in delo

a) Micheletovi sr. vek: 1833-1844: lepi srednji vek

1845-1855: mračni(?) sr.vek iz l.55

1862-???: drugačen sr. vek ⇒ tem srednjem veku nasproti stoji
Luciferska čarovnica

1833-1844: Michelet doživlja srednji vek kot čar, tudi v grozoti + nesrečah; ta srednji vek je narejen iz snovi, izdelkov, ki se zamenjujejo, iz telesnih in duševnih zmot; to je čas, ki prekipeva od pričevanj učenosti in domišljije; to je zanj čas čudovitih prikazni, ki vstajajo iz dokumentov ⇒ osebe: barbar(?) – otrok, Francija – ženska in nacija ter ljudstvo ⇒ pojavili 2 sili: religija in življenje; srednji vek je življenje, praznovanje

mračni srednji vek iz l.55

Poskuša distancirati od srednjega veka; ugotovi, da ga je zapeljevanje umetnosti navdihnilo z grešno(?) popustljivostjo do te dobe; z odkritjem Luthra zavrže srednji vek v temino(?) ⇒ zanj postal predmet groze; kaže se mu kot protinarava, protidružina in protivzgoja ⇒ spremenil v dolg predor posta, žalosti in nadloge, toda v tej temi sije neka svetloba, Satan, ženska, čarovnica, ohranja plamen; ta prikazala iz globine obupa.

1862: v tem času Michelet pisal delo ČAROVNICA = pozitiven srednji vek, dobrodejen čas → preobrat: srednji vek reši prav to kar sem obsojal, dušil, trpinčil ⇒ narobe srednji vek → dobrodejne vrline se pojavijo, vrlina Satana in njegovih čarovnic

Satan: mlada svoboda, sprva militantna, negativna, ustvarjalna, kasneje vedno bolj PLODNA

Čarovnica: vroča in plodna dejanskost → rodi moderne znanosti, na novo odkritje naravo, telo, duha, medicino in naravoslovne znanosti

- ta srednji vek = zadovoljive Micheletovo eksistenčne obsesije in njegove zgod. teorije
→ v tem srednjem veku se telo lahko razvije v najboljšem in najslabšem
- čarovnične 3 funkcije se nanašajo na telo: zdravljenje, povzročanje(?) ljubezni in priklicovanje mrtvih ⇒ učile so, da nič ni nečistega in nič nesnažnega ⇒ proučevanje

snovi neomejeno, svobodno → Satan = čaravničin gospodar → postal VLADAR SVETA

- 19.st. = vrhunec telesnega obupa, ki skupaj z duhovnim obupom rodi čarovnico ⇒ Micheleta ta satanska modernost(?) 19.st. očara; z njo loči posatanjeno krščanstvo od njegovih zgod. in geog. vezi; ne nadaljuje več antike
- srednji vek (1862) je postal dno brezna → pojavlja se težnja k vrnitvi k srednjem veku mladosti → v svet otroštva, katerega bo treba najti kasneje, ko bo človeštvo v novem satanskem naskoku zahtevalo račune od odčarane(?) industrializacije in se uprlo tlačenju, ki ga izvaja Satan(?)
- po Micheletu je analiza družb postala bolj metodična
- zanj pomembno predvsem ljudstvo; podučni nas da diskurz o ljudstvu ni diskurz ljudstva ⇒ skušamo(?) najti metodo s katero bomo pripravili do besede tišino in molčečnejše zgodovine ⇒ je prvi zgodovinar TIŠIN
- Michelet v srednjem veku našel svoje otroštvo, maternico, hkrati pa ga občutil kot drugačnega, oddaljenega, to pa hkrati občuti tudi večina današnjih medievistov(medievalistov?)

2) V srednjem veku: čas cerkve in čas trgovca

- najpomembnejše pregrehe trgovca = njegov dobiček zahteva hipoteko na čas, ta pa pripada le bogu ⇒ prodajati nekaj, kar jim ne pripada
- trg. čas (= gl. priložnost za dobiček) → temu času stoji nasproti čas cerkve (z njim ni mogoče kovati dobička) ⇒ eden najpomembnejših dogodkov v mental.(?) zgod. srednjega veka
- čas Biblije in prvotnega krščanstva = teološki čas; začne z Bogom, ki ga obvladuje; večnost = neskončno raztezanje omejenih časovnih prostorov kakor ????? in neizračunljivega trajanja
 - čas ima nek cilj (za kristjane in jude) = telos(?); konec časa je eden najpomembnejših vidikov 11.-12.st.
 - apokalipsa = upanje, hrana za zatirane skupine in za sestradane ljudi
 - Sv. Janez – Jezdec Apokalipse ⇒ 3 so predstavniki nadlog, zemeljskih nesreč (lakota, epidemija, vojna), prvi pa odhaja kot zmagovalec, da doseže zmago ⇒ za sv. Janeza = odposlanec Besede, ? sr. ????? = vodič v dvojno zmago: tostranstvo in onostranstvo

- v 12.st. ⇒ tradicionalni okviri krščanskih misli o času in zgodovini so se krepko zamajali ⇒ izoblikovala se je misel, da je zgodovina narejena iz premorov(?)
- TRGOVEC: sprva podvržen meteorološkemu času (ciklu letnih časov) ⇒ podrejal naravnemu in božjemu redu → ko organizira trg. mrežo ⇒ začetek ukinjanja časa, ki v 12., 13. st. postane pomembno za potek poslov ⇒ tehnološko okolje trg. položilo(?) nov, merljiv, usmerjen in predvidljiv čas čez čas naravnega okolja → čas se začel racionalizirati in laicizirati ⇒ čas Cerkve trgovec nadomesti z natančneje merjenim časom → ugotovi ceno časa ko raziskuje prostor, saj zanj najpomembnejše trajanje potovanja
 - za trg. sr. veka sta zaslužek in zveličanje enako legitimna cilja ⇒ zaradi ločitve, v različnih perspektivah, lahko proti Bogu za uspeh v poslih
 - 15., 16.st.: prineslo sprostitev in osvoboditev hkrati --< trgovec lahko uporablja in zlorablja čas

(TUDI JAZ NE VEM, KJE BI BIL B, TU GA NI!)

c) čas dela v Loizi(??) 14.st.

- ?? delo je nekeksna mestna herezija; delovni čas = v grobem čas ekonomije, kateri gospodarjujejo agrarni ritmi, in je čas družbe, ki je zmerna in čednostna in malo zahtevna
- v začetku 14.st. → delovni čas se transformira → za ublažitev krize mezd --< najbolj zaostreno na tekstilnem področju ⇒ ta sektor sred, ekonomije je postal področje za določen napredek v organizaciji dela ⇒ trajanje del. dneva postane zastavek(?) delavskih bojev
- ⇒ čas ni več esenca, temveč konceptualna forma v službi duha, ki jo uporablja po svojih potrebah, jo lahko razdeli, meri ⇒ diskontinuiran(?) čas
- ⇒ čas je število gibanja, ne gre za opredeljevanje stvari, temveč po ??? ⇒ na podlagi pravilno računanege časa nastane dol. humanizem ⇒ človek = HUMANIST = trgovec ali blizu poslovnim okoljem in v življenju prenaša(?) organizacijo svojih poslov, ravna po časovnem zaporedju
- ⇒ za humanista je prva vrлина ČAS in dobra izraba časa ⇒ čas je BOŽJI DAR, ga je mogoče prodajati → čas, ki je do renesanse(?) pripadal samo Bogu, postane človekov čas, njegova last

d) 3 delna družba: od 9. do 12.st.

- ADALDERON(?) iz Laona: družba 1) kleriki
2) vojščaki
3) delavci

→ nastane podoba zaradi novih družbenih in političnih struktur → to shemo je potrebno povezovati s prizadevanji določenih laičnih in cerkvenih okolij, da bi ideološko utrdili nastajanje nacionalnih monarhij

- 1.in 2. red: lahko kategoriziramo (vzdržujejo fevd. razmerja); za klerike je značilna molitev
- 3.red: gre za podeželane = celota tistih, ki delajo ⇒ kmečka množica; vsebujejo ideje uveljavljanja, izboljševanja položaja → to je ekonomska elita v osredju podežel. zagona(?) krščanskega sveta med 9.in 12.st.
- IDEOLOŠKA NAMEMBNOST SHEME → izrazi harmonijo, medsebojno odvisnost, solidarnost med razredi, redi ⇒ struktura družbe v sleherni(?) državi → ravnovesje zagotavlja poglavar, rabsodnik – KRALJ

e) rokodelstvo

- proučiti hierarhijo trga(?) v družbi sred. Zahoda
- tabu krvi: proti mesarjenju, rabljem, vojakom, nečistosti → kuharji(?), pralci denarja → sovražnost do trgovcev
- rokodelstvo velikokrat v nasprotju s ideologijo krščanstva (10 božjih zapovedi)
- človek je božji otrok, dolžan delati po Božjem zgledu, božje delo je STVARJENJE → sleherni poklic, ki ne ustvarja je slab → sred. ideologija je MATERIALISTIČNA, saj je material. produkcija kaj velja ⇒ pred 9.st.
- v 9.st.: razvoj sholastike ⇒ preobrne predsholastično mentaliteto → seznam obsojanih poklicev se zmanjšuje
- konec 12.st. so nujnosti: - skrb za skupno korist
 - garanje(?) , delo: znamenje manjše vrednosti = spremeni v zaslugo → uporaba truda opravičuje izvajanje poklica in zaslužek⇒ vsak poklic ima svojo materialno vlogo in svojo duhovno vrednost, nobeden ni ovira za zveličanje

f) 5. - 6.st.

- različna mentalitetna izročila omahujejo med preziranjem in spoštovanjem dela
- Labor: izpeljanke in sestavljenke naznanjajo(?) nov pomen osredotočen na idejo pridobivanja, zaslužka, osvajanja (zlasti v ruralnem okolju) → osvojitev ideološke in mentalne uveljavitve dela in delavcev
- ideol. zg. sr. veka (do 6.st.) ni naklonjena delu, kmet je zgolj anonimno in nediferencirano(?) bitje, pripomoček za vojaško in kultivirano elito in pa glavno breme za cerkev

2. Delo in vrednote

- izobrazba skozi ves srenji vek v rokah oz. privilegij klerikov
- latinščina je srednjem veku najpomembnejši nosilec kulture
- večino laikov v sr. veku je izražanje misli/čustev oformljeno z religijo in posvečeno relig. Ciljem → vse mentalno orodje je religiozne narave → naprdek = laiciranje teh orodij kulture
- sovražnost cerkve do rokodelskega sveta → najprej usmerjena na korporacije (bojevale zoper posvetno oblast škofov), nato do številnih poklicnih dejavnosti (nedovoljena rokodeljstva)
- ??? → osvajanja → prihaja do ozaveščanja, do katerega pride posameznik preko stanu, poklicne skupine ⇒ zavest se kaže kot POKLICANOST (ker je lahko le religiozna)
- ⇒ to ozaveščanje možno(?) le s spremembo stališča do poklica ⇒ nova duhovnost dela (skuša zakoreniniti(?) v teolog. dela) ⇒ tridelna družba ni več prilagojena družbenim in mentalnim dejanskostim ⇒ krepi se enotno pojmovanje krščanske družbe, toda krščanski corpus se strukturira(?), ker se dogaja na podlagi poklica
- ⇒ CORPUS je sestavljen iz stanov, med katerimi je vodoravna hierarhija; razleti se 3-delna shema, tradicionalni okvir 7. svobodnih umetnosti, ter pregrada med ???????? in svobodnimi umetnostimi
- ⇒ komercializacija(?) in mezdništvo napredujeta → preobrneta vrednote; za to zaslužni učitelji in trgovci

- delo je ostalo krhko, ogrožena vrednota, ki sta jo gosp. in družbeni razvoj nenehno problematizirala
- podoba univerzitetnikov → temelji univerz. specifičnosti(??) in dostojanstva ali izginuli/spodkopani

3) Univerza (ZGLEDA DA TO SODI POD DELO IN VREDNOTE)

= mati študijev, gospodarica znanosti, učiteljica resnice (Gerson(?))

- 3 načini življenja:
 - telesno, meseno in osebno: minljiv
 - državlj., polit. ali univerzitetno: trojen
 - življenje milosti oz. božanska/duhovna: večni
- univerza vlada vsem 3 načinom; toda 2. in 3. raven imata posebno vrednost
- namen univerze je mir in red ⇒ ohranitev obstoječega reda, bila je zgolj kasta(?) zaradi mentalitete in funkcije → univerzitetniki 15.st. samo „ohranjevalci“ reda
- 12.-17.st.: raznovrstnost ??? in not. protislovja teh; univerzitetniki opredeljeni kot rokodelci, iz družbenega zornega kota kot privilegiranci
- 12. – 15.st.: univerze so korporacije (šolski monopol, nadzorovanje šol pokodestva), središča za poklicno izobrazbo (imajo/dobijo intelektualni prestiž), so skupine neproizvajalcev, porabniški trg (imajo ekonomske privilegije, oproščeni ???? davkov; je trg rokopisov), so socialno-demografska skupina (moški – samci(?), mladi), so prestižni korpusi (videz oblasti, reda, intelektualno razkošje ⇒ zunanji videz), so družbeno okolje (rekruti iz vseh vrst družbe, je prehodno obdobje v življenju rekruta, tu prihaja do mednarodnih stikov)
- 15. – 16 .st.: capljajo za javnimi oblastmi; spremenile v KASTO, izgubijo veliko svoboščin → bile pravno in gosp. podrejene; delile na katoliške in protestantske; postale središča za poklicno vzgojo

3) Učena in ljudska kultura

- kmečke množice → ustvarja kulturni pritisk + čedalje večja nediferenciranost laičnih družbenih plasti

5.-7.st.

- širi prepad med neuko množico in kulturno elito (cerkev) → laična kultura nazaduje (⇒ vračanje k tradicionalnim tehnikam, mentalitetam in verovanjem) ⇒ pojavlja se primitivna kultura z bolj bojevniško obarvanostjo pri barbarih
- cerkvena kultura na nek način odklanja folklorno kulturo z uničevanjem, zabrisevanjem, popačenjem → ta pregrada, ki se pojavlja, nastaja zaradi nerazumevanja

12.st.

čas, ko je sred. kult. in mentaliteta na novo ???? sanje → hudič se umakne v prid Boga ⇒ sanje razširijo funkcijo na kult. in polit. območja → odigrajo vlogo pri obnavljanju antične kulture ⇒ to je sanjsko gonilo nove zgod. civilizacije in zveličanja; igrajo vlogo sprostitev potlačenega, so instrument za premagovanje cenzur in ????

Zgodovinar in vsakdanji človek

- sredi 19.st.: ločili zgodovino + etnologijo → oče obeh je HERODOT
- zgodovinar se ukvarja s spremenljivimi družbami
- z ljudmi iz mest se ukvarja etnolog = etnološki pogled ⇒ zgodovina se ruralizira
- etnolog privede zgodovinarja do tega, da pojasni nekatere družbene strukture (bolj zabrisane) in da vizijo družbene dinamike preplete z razrednim bojem; na novo mora ovrednotiti magične ????, v zgodovini
- etnolog ponuja zgodovini novo dokumentacijo = material. kulturo; zgodovinarju pomaga, da se znebi utvar o linearnem, homogenem in kontinuiranem napredku

vazalski obredi:

- 3. simbol elem.: govor, ge?to in predmeti; simboliko obredja ustvarijo družbeno vez med gospodom in vazalom ⇒ razmerje odvisnosti, pojavi se vazalni sistem, ki je pogodba med dvema osebama od katerih je ena vazal ⇒ globalen simboličen sistem = izviren; dogaja se na simboličnem prostoru, na obrednem področju, je javna navzočnost
- funkcija obreda je zagotavljanje kontinuite in obnavljanje/povzročanje rodovitnosti in blaginje
- povezuje investituro(?) fevda z osebno zavezo
- simbolni sistem je celota besed, gest, predmetov

Le Goff je želel razširiti zgodovino na področje sociologije, psihologije, antropologije, etnologije

- s svojo metodo razvil zgodovino, ki se spušča v skrajne globine človeka in človeške družbe v preteklosti in tudi sedanjosti
- sr. vek: na način tradicionalne historiografije ZLATA LEGENDA → po njegovem mnenju jo spodnašajo odkritja mnogih razisk. znanosti
- intelektualce je v Evropo prinesla renesansa mest 12.st., čeprav so se pojavljali že prej
- sr. vek → s stapljanjem dveh svetov (nastane(?)) → ta se gibljeta eden proti drugemu (rimski in barbarski); toda prav TOTALIZACIJA je tista družbeno, demografsko, ekonomsko, kulturno dejstvo, ki oblikuje podoro(?) srednjeveške družbe.

Le Goff: ZA DRUGAČEN SREDNJI VEK (čas, delo, kultura(?) na Zahodu)

ČAS in DELO : izrazit medievalist

Micheletovi srednji vek:

1833 - 1844 Lepi = des(?)

1845 – 1855 ZLATI srednji vek iz 55l. → distanca(?) predmet groze = predor na koncu čarovnica(?)

1862: delo Čarovnica = pozit. sr. vek, pojavljajo dobrodejne ???, ??? satana, čarovnice = ????

19.st. → razvoj zakonitosti, težnja v vrnitev srednjeveškega otroštva (pred 1862 l.)

⇒ analiza družbe = bolj ??? → opredeljuje na Ljudstva, je zgodovina TIŠIN(????); zanj sr. vek otroštvo, maternica(?) hkrati oddaljen, drugačen

- trgovec: hipoteka na čas (ta pripada bogu) → prodajajo nekaj, kar ne pripada → nasprotje s cerkvijo; trgovec začne nositi čas → čas cerkve ??? in racionalizira → zaslužek in zveličanje = ??? cilja

- čas dela: je konceptualna ??? duha, človek ga razdeli, ko je pravilno ??? → dol. humanizem → organizacija ??? po čas zaporedju → prva vrtilina: dobra izraba časa → možno prodajati, čas postane člov. last.

- družba 9.-12.st. → 3 delna podoba: ???, vojščaki, delovci na podlagi novih družbenih in političnih struktur → medsebojna soodvisnost

- rokodelstvo: človek je božji otrok → mora ustvarjati (sleherni poklic, ki ne ustvarja je slab) → skrb za skupno korist, ?? = znamenje vrednosti

DELO in VREDNOTE

Srednji vek → ???? kult. orodij, sovražnost cerkve do številnih poklicev; poklicni ??? → ozaveščenje na podlagi nove duhovnosti dela ⇒ napredek komer??, ?????? → preobrazba vrednot = delo univerzitetnikov (ohranjevalci reda, ??? privilegirancev)

UČENA(?) in LJUDSKA KULTURA

Širi prepad med neukimi in kleriki(?) ⇒ pojav primitivne kulture = folklorna, cerkev odklanja = nerazumevanje, 12.st.= obnova antične(?) kulture.

ZGODOVINAR in VSAKDANJI ČLOVEK

Ločitev zgodovine in etnologije(?) v 19.st. → etnologija ponuja materialno kulturo človeka; vazalni obredi → trije simboli: govor, gesta, predmet → ravnovesje odvisnosti zagotovitev kontinuitete

Le Goff je želel širiti zgodovino na soc., psih., antrop., etnol. → zgodovinopisje se spušča v skrajne globine človeka in človeške sružbe. – srednji vek = zlata legenda: nastal s stapljanjem barbarskega in rimskega sveta.

3 RAVEN SERIALNE ZGODOVINE → preučevanje zgodovine religije (Le Bras, Vovell); zgodovina pismenosti (Furet Ozouf), zg. knjige (Rouche)

70.1 → odzivi antrop.(Le Goff), politike (vrnitev k njej, Furet), oživljanja (????) (Le Roy Ladurie).